

λετο δὲ τὸν τυπογράφον ἐν τῇ ἄλλοτε περιωνύμῳ Βενετία, πρωτεύουσῃ τῆς κραταιοτάτης Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑνετῶν. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν 1.

ΑΛΛΑΤΙΟΣ (Λέων). Εἷς τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν τῆς 1Ζ'. ἑκατονταετηρίδος. Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ κατὰ τὸ 1586 ἔτος ἐκ γονέων τοῦ Αὐτικοῦ δόγματος, τῶν λεγομένων παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς Γραϊκολατίνων. Ἦτο δεκαετής ὅτε ὁ πατήρ του τὸν ἐπεμψεν εἰς Κλαβρίαν ἵνα διδαχθῇ τὰ στοιχειώδη μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς Λατινικῆς τε καὶ Ἰταλικῆς φιλολογίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἰσχυρᾶς οἰκογενείας τοῦ Καρδινάλιου Σπινέλλου. Κατὰ δὲ τὸ 1600 ἔτος μετέβη εἰς Ῥώμην πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν φιλολογίαν, φιλοσοφίαν καὶ θεολογίαν. Αποπερατωθέντων δὲ τῶν μαθημάτων του ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐκυτοῦ πατρίδα· ἀλλὰ μὴ εὐχαριστηθεὶς ἐν αὐτῇ, μετ' οὐ πολὺ ἐπενήλθεν εἰς Ῥώμην, καὶ ἤρχισε νὰ ἀκλουθῇ τὰ μαθήματα τῆς Ἰατρικῆς. Γνωστὸν δὲ ὄντα διὰ τὰ πικρήλους φιλολογικάς του γνώσεις εἰς διαφόρους Καρδινάλιους, ὁ Πάπας Γρηγόριος 1Β'. τὸν ἔστειλε κατὰ τὸ 1622 ἔτος, εἰς Ἐιδελβέργην ἵνα παραλάβῃ καὶ πέμψῃ ἐν Ῥώμῃ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς πόλεως ταύτης ἣν ὁ Ἐκλέκτωρ τῆς Βαυαρίας εἶχε δωρήσει εἰς τὸν Πάπαν. Μετὰ

ταῦτα ἐχρημάτισε Βιβλιοθηκᾶριος τῶν Καρδινάλιων Βύχη καὶ Μπαρμπερίνη· καὶ τέλος κατὰ τὸ 1661 ἀνηγορεύθη ἐπιστάτης τῆς περιωνύμου βιβλιοθήκης τοῦ Βατικάνου ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ 5'. πλὴν προβεβηκώς ἤδη τὴν ἡλικίαν ἀπέβίωσε τὸν Ἰανουάριον μῆνα τοῦ 1669 ὄγδοήκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν. Ὀλίγα δ' ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του ἐσύστησεν ἐν τῇ πατρίδι του Χίῳ ἰδίαις δαπάναις σχολεῖον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων τοῦ Αὐτικοῦ δόγματος, τὸ ὁποῖον ὀνομαζόμενον *Μεγάλο Σχολεῖο* καὶ ἐφορευόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Χίῳ Λατίνων ἐσώζετο μέχρι τῆς καταστροφῆς τῆς νήσου ταύτης, κατὰ τὸ 1822 ἔτος. Ἠγάπα τὴν δόξαν τῆς πατρίδος του, ἀλλὰ ὁ ἄκρος ζήλος του ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα τὸν ὤθησε νὰ γείνη φανατικώτατος κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπομένως αἱ ὕβρεις καὶ αἱ ἀρεὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἦσαν πάντοτε εἰς τὸν κάλαμόν του ὁσάκις ἔγραφε περὶ τῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἄς χρησιμεύσωσιν ὡς δεῖγμα αἱ ἀρεὶ καὶ αἱ ὕβρεις του κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους αἱ ὁποῖαι ἀναγινώσκονται εἰς τὴν διατριβὴν του *De libris Ecclesiasticis Graecorum*, ὅπου ἐξηγεῖ τί ἐστὶν τὸ *Τριώδιον*, καὶ τὴν ὁποίαν ἐσχολίασεν ὁ Φαβρίκιος ἐν τῷ Βιβλ. Β'. Κεφ. Β'. σελ. 133,